

Samenkomst MSC lekenspiritualiteit

Openingswoord

Beste vrienden,
In deze samenkomst willen wij stilstaan bij het evangelie van Beloken Pasen.
Wanneer Johannes ons dat beschrijft,
zijn de gebeurtenissen bij het graf reeds achter de rug.
Jezus is ook reeds verschenen aan enkele vrouwen.
Maar voor de leerlingen is het nog steeds geen Pasen geweest.
Hun Paasfeest speelt zich af ná Pasen,
wanneer de Verrezen Heer bij hen binnenkomt,
ondanks alle sloten op deuren en vensters.
Dan wordt Pasen voor hen écht.

We kunnen ons afvragen
in hoeverre Pasen reeds werkelijkheid is geworden in ons persoonlijk leven.
Of is het voor ons ook slechts een zaak is geweest
van loze geruchten en ontroerende verhalen
van even halleluja zingen en dan eitjes rapen...

Mocht dat zo zijn, dan doen wij er goed aan
om hier toch even stil te staan
bij de diepere betekenis van Pasen,
en bij het begin van deze samenkomst de Heer om vergeving te vragen.

Vergevingsmoment

-God, Gij zijt aanwezig
waar mensen in uw naam samenkomen,
maar ons hart is er vaak niet echt bij.
Trek ons naar U toe
en open ons hart voor uw aanwezigheid.

Ubi caritas...

-Jezus, wij luisteren wel naar uw Woord,
maar soms is dit niet zichtbaar
in onze manier van leven.
Raak ons met uw Woord
en open ons hart voor U,
telkens Gij U opnieuw aan ons geeft in Brood en Wijn.

Ubi caritas...

-God, wij geloven dat Gij onze hoop en onze toekomst zijt,
maar we slagen er meestal niet in de vreugde van Pasen
ook uit te stralen naar anderen.

Ubi caritas...

Moge God zijn mantel van liefde spreiden
over ons leven van elke dag.
Moge hij ons steunen en bemoedigen,
ons sterken,
opdat we meer en meer zichtbaarheid zouden geven
aan wie Jezus was en is en wil zijn in deze wereld. Amen.

Openingsgebed

Op Jezus' Woord zijn wij hier bijeen,
samengeroepen tot leven en delen.
Creëer in ons midden, Heer, de nodige ruimte
opdat de vrede die Jezus ons toewenst,
ons mag verwarmen
en wij haar mogen delen met velen.
Laat gebeuren wat Hem voor ogen stond:
dat wij een gemeenschap van vriendschap en vrede worden,
van gedeelde vrijheid en gedeelde levensvreugde. Amen.

Evangelie (Joh., 20, 19-31)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

19 Op de avond van die eerste dag van de week
waren de leerlingen bij elkaar.
Hoewel de deur op slot was uit vrees voor de Joden, kwam Jezus.
Ineens stond Hij in hun midden en zei: `Vrede!'
20 Na deze groet toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde.
Vreugde vervulde de leerlingen toen ze de Heer zagen.
21 `Vrede', zei Jezus nogmaals.
`Zoals de Vader Mij gezonden heeft,
zo zend Ik jullie.'
22 Na deze woorden ademde Hij over hen.
`Ontvang de heilige Geest', zei Hij.
23 `Als jullie iemand zijn zonden vergeven,
dan zijn ze ook vergeven;
als jullie ze niet vergeven,
dan blijven ze behouden.'
24 Thomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd,
was er niet bij toen Jezus kwam.
25 De andere leerlingen vertelden hem:
`We hebben de Heer gezien.'
Maar hij zei:
`Ik wil zijn handen zien, met de gaten van de spijkers erin;
ik wil ze met mijn vingers voelen.
Ik wil met mijn hand de opening in zijn zijde voelen.
Anders geloof ik niet.'
26 Acht dagen later waren de leerlingen weer bijeen,
en nu was Thomas erbij.

Hoewel de deur op slot was, kwam Jezus.
Ineens stond Hij in hun midden en zei: `Vrede!'
27 Vervolgens richtte Hij zich tot Thomas:
`Kijk maar, hier zijn mijn handen;
kom nu maar met je vinger.
En kom met je hand om de opening in mijn zijde te voelen.
Wees niet langer ongelovig, maar gelovig.'
28 Hierop zei Thomas: `Mijn Heer! Mijn God!'
29 Jezus zei:
`Omdat je Me gezien hebt geloof je?
Gelukkig zij die zonder gezien te hebben toch tot geloof komen.'
30 Nog veel andere tekenen heeft Jezus
voor de ogen van zijn leerlingen verricht,
die niet in dit boek zijn neergeschreven.
31 Die welke u hier vindt, zijn neergeschreven
opdat u zult geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God,
en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam.
KBS Willibrord 1995

Stiltemoment

Geloofsbelijdenis

Thomas erkende in Jezus zijn Heer en zijn God.
Laten wij samen datzelfde geloof uitspreken:

Ik geloof dat het leven mij geschonken werd
door God, onze Vader, Bron van liefde.
Ik geloof dat ik geroepen ben
om mee te werken aan een toekomst
die voor elke mens menswaardig is.

**Ik geloof in die uitzonderlijke Mens
die niet geleefd heeft voor Zichzelf.
Ik geloof in die Mens
die wij kennen als Zoon van mensen
en Zoon van God,
die een ereplaats gaf aan mensen
die over het hoofd werden gezien.**

Ik geloof dat zijn Geest onder ons werkt
als wij in zijn naam samen zijn
en wij elkaar levenskansen geven.
Ik geloof dat zijn Geest
ons telkens weer aanspoort
om naar elkaar om te zien
en zo mensen te worden met en voor elkaar.

**Ik geloof dat ons leven
niet zal eindigen in het zinloze niets,**

**maar dat wij eens zullen leven
bij de Bron van liefde die ons dit leven schonk. Amen.**

Voorbeden

God, wij bidden U.

-Bevrijd ons
wanneer we onze deuren gesloten houden
uit angst voor anderen.
Laten wij bidden...

-Verlicht onze weg
wanneer het donker wordt
en we onze bestemming niet meer zien.
Laten wij bidden...

-Wees ons nabij
wanneer we onze dierbaren missen
en ons huis kil en verlaten aanvoelt.
Laten wij bidden...

-Wees mild voor ons
wanneer ons ongeloof ons teveel wordt
en we niet meer weten hoe te geloven.
Laten wij bidden...

God, kom ons tegemoet
en wek in ons het besef
dat Gij het zijt
die ons leven richting geeft. Amen.

Onze Vader

'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie' zei Jezus.
Als gezondenen willen wij, in Jezus' spoor,
bidden tot zijn en ons aller Vader:

Onze Vader ...

Eeuwige God,
Gij kent ons geloof en onze twijfels,
onze goede wil en ons menselijk falen.
Richt ons op, voorgoed,
en keer ons tot leven.
Dan zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het koninkrijk ...

Slotgebed

God, Bron van ons leven,
ook vandaag nog leeft het geloof

van dat handjevol mensen verder.

Maak van ons mensen,
die op dezelfde manier
de handen in elkaar slaan
en samen op weg gaan.

Mensen die vertrouwen,
ook al weten we niet altijd
waarheen we op weg zijn.

Mensen die delen.

Mensen die de droom van Jezus
blijven wakker houden.

Mensen die zich blijven laven
aan de Bron van alle liefde.

Daartoe worden wij gezonden en gezegend
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest.
Amen.

Beste vrienden,

Op woensdag 23 april komen wij opnieuw samen rond de evangelielezing van Beloken Pasen: Joh 20,19-31.

We hopen U allen te mogen verwelkomen om 14 uur in het Molenhuisje.

In voorbereiding op de samenkomst geven wij graag volgende tekstsuggesties en voorbereidende vragen mee.

**Wij wensen U een Zalige Pasen,
warme groet,**

Paul en Gerda

1. Litteken

Hij zou zijn 'snee' aan elke bezoeker laten zien,
de snee van zijn operatie
van zoveel decimeter lang.

Want zijn litteken is het heilig waarmerk
van al het leed dat hij geleden heeft.

Zo plaatsen wij een monument
op alle plaatsen waar zoveel mensen hebben afgezien:
in de kampen van de holocaust, op de slagvelden
en in de platgebombardeerde steden.
Een monument als blijvend teken van geleden leed.

Laat mij de sporen van zijn lijden zien, zei Thomas,
mijn hand in zijn doorboorde zijde leggen.
Want anders kan ik niet geloven.
Dan is Hij de Messias niet
die alle leed en lijden kan genezen.

Nog altijd zeggen mensen, vanuit de oude Thomastwijfel:
als ik persoonlijk niet bemerk
hoe christenen omgaan met het lijden,
hoe zij het leed verwerken tot nieuwe levensmoed,
dan kan ik niet geloven dat Hij iets in hun leven doet.

Zo kan elke christen in de loop der tijden
een stukje van dat glorieuze litteken zijn:
de sporen van het zelf geleden leed,
nog slechts een donkere schaduw in de ogen,
terwijl de diepe vreugde, onverwoestbaar en aanstekelijk,
het heilige waarmerk blijft
dat Hij verrees.

Manu Verhulst

2. Een echte volgeling

Hij was een man uit één stuk,
een echte volgeling.
Hij was bereid om met Jezus te sterven.
Na Pasen trok hij zich niet terug
achter gesloten deuren.
Geloven was voor hem niet
bevangen zijn door angst.
Eerder was hij een realist,
een die aan lijden en dood
een plaats wist te geven.
Hij moest de wonden van de Gekruisigde
kunnen herkennen in de Verrezene.
Toen hij zijn Meester zo mocht ontmoeten,
toen ging hij door de knieën.
Als eerste van de leerlingen
sprak hij zijn geloven uit:
“Mijn Heer en mijn God”!
Hij was ervan overtuigd:
de Gekruisigde leefde!
Daarvan heeft hij toen
in lief en leed getuigd.
Hij is niet de ongelovige,
maar degene die gelooft;

een realist met beide voeten
in de harde werkelijkheid;
voor ons een voorbeeld
om te gaan geloven
midden in onze wereld.

Wim Holterman osfs

3. Voorbereidende vragen

-Verdient de Ongelovige Thomas de minder goede reputatie die hij kreeg toegeworpen?

-Is het iets slechts om eerst bewijs te willen alvorens iets te geloven?

-De H Thomas is de patroonheilige van de.....? (blinden)

Waarom zou dat het geval zijn?

Klopt dat volgens jou?

Was hij niet beter de patroonheilige van de wetenschappers geweest?